

Reflexe Audiocafé

Když jsem si jej před pár měsíci zapisovala, tak jsem netušila, co od něj očekávat, neboť jsem se v průběhu mého studia přikláněla k audio vizuálním předmětům. Asi i z toho důvodu mi první dva poslechy způsobovaly problém, v důsledku kterého jsem se mnohdy nedokázala soustředit na pouhý poslech, neboť jsem byla zvyklá především na sluk obrázků, které většinu odvypráví za autora. Zlomový moment nastal ve čtvrtém týdnu, kdy jedním z osmi vybraných poslechů na zastřešující téma boj byl audio dokument Anety Rybové s názvem Ona, jehož tématem byl boj s bipolární poruchou. Klíčovým byl z toho důvodu, neboť jsem o zvuku začala přemýšlet odlišně než na samém začátku kurzu. Nevnímala jsem jej jako „pouhé“ audio, kterému něco chybí, ale naopak jako způsob zpracování, jenž nabízí jiné možnosti a dává autorovi naopak prostor být kreativní a přicházet s novými způsoby řešení problémů, které třeba jako v případě audio dokumentu Anety Rybové vyvstanou.

Dalším benefitem byly debaty, které mi jako audiem prakticky nepolíbené předaly především dvě věci. První z nich jsou vědomosti, které jsem získala od mnohdy dobře promyšlených otázek mým spolužáků. Druhou skutečností je pak rozvoj kritického myšlení a možné následné interpretace něčeho, co se zdá zdánlivě jako jasné. Mnohdy mě překvapilo, jak část, nebo klidně i větší celek poslechu mohl v někom evokovat zcela odlišný vjem. Donutilo mě to začít přemýšlet nad věcmi více otevřeně, a především se nebát pohledu na věci novými úhly. Díky tomu jsem získala odvahu se časem ptát na otázky, které mě zajímaly, a to bez ohledu na to, že jiným zkušeným studentům mohly připadat jako zcela triviální a jasné.

V neposlední řadě bych chtěla vyzdvihnout atmosféru. Ačkoli se každý semestr podoba skupiny mění, měla jsem pocit, jako bych byla na srazu letitých kamarádů, kteří se poznali na svých studiích a co rok se scházejí, aby společně rozjímali nad ať už novými, ale i staršími audio dokumenty, které byly mnohdy až malými uměleckými díly. Atmosféře dost napomáhala i samotné prostředí, ve kterém se audio café odehrávalo. Díky tomu předmět hodnotím jako nejen znalostně přínosný, ale především obohacující pro osobní rovinu. A za to bych chtěla moc poděkovat.

Michaela Krayzlová